

Eksempler på kønsdiskriminerende afgørelser

Eksempel 1

»Begge ægtefæller var i 60-års-alderen. Manden var efterlønsmodtager og hustruen pensioneret sygeplejerske. Hustruen havde en indtægt på omkring 150.000 kr., mens mandens lå på 75.000 kr. Manden fik ved byretten under hensyn til ægteskabets lange varighed (36 år) tillagt retten til bidrag. Hustruen ankede og blev frifundet ved landsretten, der fandt forskellen i deres indkomster (75.000 kr.) for lille til at pålægge hustruen bidragspligt overhovedet«. (Kilde: SISYFOS, Informationsblad for Landssammenslutningen mod tidsbestemt bidragspligt).

Eksempel 2

»Et ægtepar i 40-års-alderen blev skilt efter et ægteskab på 20 år. Manden var førtidspensioneret med en årlig indtægt på 72.000 kr. Hustruen var lærerinde med en årlig indkomst på 230.000 kr. samt pensionsret (til sig selv).

Manden var blevet pensioneret 5 år før skilsmissen grundet stress og besvimelsesanfald. Hans helbred var generelt dårligt – både fysisk og psykisk. Han ønskede ud fra dette bidrag i 10 år, hvilket byretten ikke fandt nogen grund til. Han fik intet bidrag tilkendt.

Han gik herefter videre til landsretten, hvor hans elendige helbred blev yderligere udpenslet. Heller ikke landsretten fandt anledning til at tilkende ham bidrag fra hustruen. Landsretten siger oven i købet i sine præmisser, at hans helbred næppe er så dårligt, at han ikke i det mindste kan påtage sig et deltidsarbejde«. (Kilde: SISYFOS).

Eksempel 3

»En mandlig bistandsklient, der lige havde passeret de 50 år, blev skilt fra en 6 år yngre hustru, der arbejdede freelance som arkitekt med en årlig indtægt på omkring 300.000 kr. Manden havde i en periode gået hjemme for at passe 3 fællesbørn. Han var senere blevet arbejdsløs grundet sygdom. Socialforvaltningen havde ikke ment, at han kunne omskoles. Det yngste fællesbarn på 17 år boede hos faderen.

Ægteskabet havde varet i 21 år, og han ønskede tidsbestemt bidrag fra hustruen. Byretten tilkendte ham bidrag i 5 år under hensyn til parternes indtjenings- og erhvervs muligheder.

Hustruen ankede til landsretten, hvor hun bl.a. gjorde gældende, at hun forgæves i flere år havde søgt at få manden til at påtage sig et arbejde – og derhjemme var han heller ikke særlig arbejdsvillig.

Landsretten stadfæstede bidragspligten, men nedsatte bidragsperioden til 3 år«. (Kilde: SISYFOS).

Eksempel 4

»M og H havde været gift i 23 år. M var 48 år og H var 44 år. Der var i ægteskabet et mindrerigt fællesbarn, som H skulle have forældremyndigheden over. M var ufaglært og ophørte i en periode med sit job for at blive hjemme og passe børn. Han havde et ufaglært job fra 1977 til 1983, hvor han blev fyret, og han har siden været arbejdsløs bortset fra to perioder, hvor han har været i jobtilbud. Han får arbejdsløshedsunderstøttelse, men kan se frem til at komme på bistandshjælp i løbet af 9 måneder. H har en akademisk uddannelse og har påtaget sig et fagligt job, hvor hun får små 40.000 kr. om måneden, men uden at der er knyttet enkemandspension til hendes pensionsordning.

Byretten ville ikke give manden ret til bidrag. I landsretten fik manden bidrag, idet to dommere udtalte: »Under henvisning til ægteskabets varighed, parternes forhold under ægteskabet, hvor hustruen i det væsentlige har forsørgt familien, mandens manglende tilknytning til arbejdsmarkedet og den markante forskel i parternes indtægtsmuligheder, bør hustruen i en overgangsperiode på tre år bidrage til mandens underhold«.

Mindretallet (én dommer) mente ikke, at ægteskabet havde haft betydning for mandens erhvervssevne eller for hans uforandrede erhvervsmæssige stilling ved skilsmissen, og mente heller ikke, at ægteskabets varighed eller hustruens økonomiske forhold i sig selv kunne begrunde en bidragspligt«. (Kilde: Advokaten juni 1993).

Sådan forholder det sig, når det er manden i ægteskabet, der efter separation/skilsmisse søger bidrag.

Det forholder sig oftest anderledes, når det er kvinden, der søger bidrag efter separation/skilsmisse.

Eksempel 5

»I brev af 18. marts 1992 nægter Københavns Statsamt at nulstille underholdsbidrag til den tidligere hustru. Beløbet udgør 500,00 kr. om måneden eller 6.000,00 kr. årligt.

Bidragsyderen har en bruttoindtægt på 170.000 kr. om året, mens ekshustruen har en indtægt på 183.522 kr. efter korrektion for skattefrie beløb samt dobbelt personfradrag, jf. tabel 2 nedenfor. Sidstnævnte beløb udtrykker sammenlignet med bidragsyderens indtægt ekshustruens økonomiske bæreevne, der altså er større end bidragsyderens.

De to indtægter kan opgøres på følgende måde: